

KURYER LITEWSKI

W WILNIE we SRODĘ DNIA 24 MAJA V. S. 1816 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Wilno —

TW. Radca Tajny, Senator Wojewoda, Minister Sprawiedliwości Królestwa Polskiego, *Wawrzęcki*, wczora tu przybył.

Podług gazety senackiej, datowaney z *Petersburga* dnia 13 maja:

Przez Ukaz Najwyższy do Rządzącego Senatu, pod dniem 18 kwietnia roku bieżącego, Zwyczajni Professorowie Uniwersytetu Wileńskiego, *Bojanus* i *Czerniawski*, z miejsca swego rangi 7mej klasy, w nagrodę chwalebney gorliwości, okazaney w obowiązkach służby, mianowani są Radcami Kollegialnymi, ze starszeństwem od czasu, w którym wysłużyli lata zakreślone w dawniejszych rangach.

Przez Ukaz Najwyższy, d. 6go kwietnia, były radca kolegialny *Meydier Bekczuryn*, i syn jego były rejestrator kolegialny, *Alexander Bekczuryn*, którzy w roku 1808 d. 22go grudnia, pozbawieni zostali rang i dostojności szlachectwa, za najazd na majątność gubernskiego sekretarza *Szumłajewa*, otrzymali najłaskawsze przebaczenie, z powroćeniem do rang dawniejszych i dostojności szlachectwa. Przez drugi ukaz teyże daty, podobnie otrzymał łaskę Monarszą *Łaszkiwicz*, z powroćeniem do rangi korneta i dostojności szlachectwa, które był utracił w roku 1799 d. 13go grudnia, z przeznaczeniem na prostego żołnierza do śmierci, a późniéy otrzymał pozwolenie dostugiwania się rangi.

W 3cim ukazie, pod d. 15go kwietnia, wyrażono: „Wdowa chorążego, *Bankowska*, za utrzymywanie u siebie zbiegłego maytka o złodzieystwo przekonanego, na podanie senatu, d. 22 października 1808 PRZEEMNIE potwierdzone, została pozbawioną dostojności szlachectwa i zesłana na zaludnienie. Teraz mając wzgląd na gorliwą służbę syna jey *Bankowskiego*, porucznika 12go półku strzelców, który przez waleczność swoję w ostatniéy wojnie i odebrane rany na polu sławy, pokrył występki matki, Rozkazuję dać dla *Bankowskiej* przebaczenie, oraz powroćić wolność i dostojność szlachectwa.“

Poczta Północną zawiera z *Petersburga*, pod dniem 13 maja: „Traktat przyjaźni, handlowy i morski między *Rossyą* i *Szwecyą*, zawarty w *Petersburgu* d. 1 (13) marca 1801 roku, również postanowienia objęte w artykule XVII traktatu pokoju, podpisanego w *Frydrychshamie* d. 5 (17) września 1809, przedłużone do upływnia 1815 roku przez 4ty oddzielny artykuł konwencji, podpisaney w *Petersburgu* d. 24 marca (5 kwietnia) 1812 roku, przez Najwyższy Jego Cesarzskiéy Mości Ukaz, pod dniem 7 t. m. maja, rozkazano uważać za exystujące jeszcze przez rok jeden, to jest: do końca terażniejszego 1816 roku, rozciągając ich moc jeszcze i na *Norwegiją*.“

D. 9 maja, o godzinie 1 z południa, N. Cesarzowa Jeymość, *Marya*, z WW. XX. Jchmć przybyła do *Gatczyna*. Po skończonym obiedzie o godzinie 3ciéy N. Pani udała się napowrót do stolicy, a W. X. *Mikolaj* pojechał w przedsięwziętą podróż gościńcem do *Ługi*.

D. 11 t. m. miał u Cesarza Jegomości, w pałacu zimowym audyencyą pożegnania nadzwyczajny poseł perski, *Mirza Abdul Hassan Chan*; po audyencyi pre-

zentowany był NN. Cesarzowym, W. Xiążęciu i WW. Xiężnom.

W nagrodę za uczynioną ofiarę dla powszechnego dobra, Radca stanu, *Sergiusz Jakowlew*, mianowany został rzeczywistym radcą stanu.

W nagrodę gorliwéy służby i chwalebnie spełnianych poleceń szczególnych, radcy nadworni, marszałek powiatu wielizkiego, *Butyczów*, i Horodniczy gubernii witebskiej *Rogowski*, mianowani są Radcami kolegialnymi.

D. 7 t. m., Rząd główny kompanii *Rossyysko-Amerykańskiej* otrzymał z *Lima* od naczelnika okrętu *Suworow*, do teyże kompanii należącego, porucznika floty *Lazarewa*, uwiadomienie, iż okręt ten, powracając z osad kompanii, d. 23go listopada 1815 roku zawinął do *Porta-Callao*, gdzie z uprzejmością był przyjęty przez tamecznych *Hiszpanów* i Wice-Reja. Naczelnik ma nadzieję korzystnego sprzedania rossyjskich płodów:

Podług gazety *le Conservateur Impartial*, Xiążę Jmć *Galicyn*, naczelnie zarządzający obcych wyznań, w nowych ofiarach otrzymawszy na wspomnienie pogorzalców *kazańskich* 25000 rubli, przesłał je do *Kazania* dla rozdzielenia tym nieszczęśliwym. Zbiór ofiar na ten cel dotąd złożonych, czyni 305,000 rubli.

Taż gazeta umieściła pod artykułem z *Petersburga*, urządzenie K. J. Francuzkiego, odwołujące *Francuzów*, w służbie obcych mocarstw zostających.

Podług gazety, *Ruskiego Inwalida*, przez rozkaz dzienny, z dnia 9go maja, odstawni Jenerał Major, *Wolków*, przeznaczony został na kommandanta *Moskwy*, i liczyć się ma w armii.

Przez rozkaz dzienny, d. 10 maja, woyska czarnomorskiego podpółkownik, *Matwiejew*, mianowany jest woyskowym atamanem, na miejscu Jenerała Majora *Bursaka*. Dowódzca półku litewskiego gwardyi, Jenerał major *Udom* 1, uwolniony ze służby do odzyskania zdrowia.

Przez rozkaz dzienny, d. 11 maja, uwolniony ze służby, były szef półku niżegorodzkiego pieszego, jenerał major *Chitrowo*, przyjęty do służby i naznaczony dowódcą 2giéy brygady 27mej dywizyi pieszej. Zostający przy naczelniku 2giéy dywizyi huzarów, Jenerał major, Xiążę *Madatow*, przeznaczony do udzielnego korpusu w *Gruzyi*. Naczelnik artylleryi w 4tym korpusie kawaleryi, półkownik *Arnoldiy* 1, uwalnia się do wód za granicę, na czas potrzebny do odzyskania zdrowia.

Podług rachunku umieszczonego w teyże gazecie, stan kassy inwalidów dnia 1go maja r. t. był następujący: *Przychód*: w złocie 21 cz. zł.; w srebrze 1110 rub. 85 kop.; w assygnatach 1,191,860 rub. 19 kop. — *Kapitał i wydatek*: w złocie 21 cz. zł.; w srebrze 1110 rub. 85 kop.; w assygn. 1,128,703 rub. 56 kop. — *Pozostałość rzeczywista*: w assygnatach 63,096 rubli 63 kop.

KRÓLESTWO POLSKIE.

W imieniu Najjaśniejszego ALEXANDRA I., Cesarza Wszech Rossy, Króla Polskiego etc. etc. etc.

Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Chcąc przykładać się do wzrostu i pomyślności handlu w Królestwie Polskiem, i ułatwiać używania korzyści zabezpieczonych traktatami z dnia 21go kwie-

tnia (3go maja) 1815 roku w Wiedniu zawartemi; zważywszy dogodnie położenie miasta *Warszawy*; na przełożenie Kommissyi rządowej spraw wewnętrznych, postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1. Miasto *Warszawa*, będzie miastem składowém.

Art. 2. Zaczawszy od roku przyszłego 1817 odbywać się będzie corocznie w *Warszawie* na wszelkie towary krajowe i zagraniczne jarmark walny, od dnia 15go czerwca do dnia 15go lipca trwać mający.

Art. 3. Kommissya rządowa spraw wewnętrznych przedsięwzięcie niezwłocznie środki potrzebne do przygotowania placów targowych, sklepów i budów na składy, i jest niniejszem postanowieniem Naszém upoważnioną do zawierania, i przedstawienia do potwierdzenia Naszego umów z ochotnikami, którzy uskutecznią planów Rządowych w rzeczonych przedmiotach, sposobem antreprzyzy podjąć się zechcą.

Art. 4. Taż Kommissya, tudzież Kommissya rządowa przychodów i skarbu, wspólnie ułożą na zasadach traktatami Wiedeńskimi postanowionych przepisów, wolne wprowadzanie, składanie i wyprowadzanie towarów, mające zapewnić; niemniej przepisy ku zabezpieczeniu należytego porządku, wygody, bezpieczeństwa i wszelkię w działaniach handlowych swobody służyć powinny, i takowe nam do zatwierdzenia podadzą.

Art. 5. Wykonanie tego postanowienia Kommissyom rządowym spraw wewnętrznych i Policyi, tudzież przychodów i Skarbu polecamy.

Działo się w *Warszawie* na posiedzeniu Rady administracyjney, dnia 21 maja 1816 roku.

(podpisano) *Zajączek.*

Minister spraw wewnętrznych i Policyi,

(podpisano) *Tadeusz Mostowski.*

Radzca Sekretarz Stanu Jenerał Brygady,
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z oryginałem: Radzca Sekr. Stanu Jen. Bdy,
(podpisano) *Kossecki.*

Za zgodność kopii urzędowey

Au. Karski, S. J.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

FRANCYA

(z gaz. *Korresp. hamb.*) *Paryż*, dnia 10 maja. Wczorayszy numer gazety, *Journal des Debats*, zawiera co następuje: „Depesze odebrane z *Grenoble*, zawierają wiadomość o bezrozumnym kilku buntowników usiłowaniu, które przez czynność władz, meztwo i wierność żołnierzy i waleczney gwardyi narodowey natychmiast przytłumione zostało. Krążące od kilku dni w departamencie *Izery* pogłoski ściągnęły uwagę władz. Powzięto dokładną wiadomość, że pewna liczba uwolnionych ze służby wojskowych pociągnęła do buntu chłopów w gminach *Vizille i Lamure*, i niespodziewanym napadem *Grenoble* opanować chciała. Sprawcy tego przedsięwzięcia pewnymi byli, że woyska, składające załogę w *Grenoble*, pod dowództwem Jenerała *Donadieu*, wyjdą dla osadzenia miejsc, kędy *Xiężna Berry* przejeżdżać miała. Dnia 4go maja, o godzinie 10tej wieczorem, ukazali się buntownicy, w liczbie 1000 do 1200 ludzi, przed miastem. Jenerał *Donadieu* uszykował przed miastem kilka oddziałów, które wśród okrzyku: *Niech żyje Król!* buntowników odpędzili, ścigali, i 200 im niewolnika zabrali. Uderzenie to, tém większy smutek przynoszące, że się w niem przelewała krew rodaków, było skutkiem zamachu kilku nędzników, którzy mnóstwo omamionych uwiedli. Z wyznania poymanych, oddanych do sądu rewotalnego, dowiedziało się, że niejaki *Guillot*, porucznik artyleryi na połowie żołdu, i *Didier*, znany już z podobnych zamachów, byli naczelnikami tego buntu. Wreszcie rozpedzono wszystkich i przywrócono spokoyność. Surowość sądu dokona tego, co orężem zacząć potrzeba było. Król kazał oświadczyć ukontentowanie swoje władzom i żołnierzom. Kompanija iedna grenadyerów gwardyi narodowey chciała należeć do chwały tej bitwy, i walczyła razem z woyskami liniowemi. Za po-

wrótem do miasta, waleczny legion departamentu *Izery* przyymowany był powtarzanemi okrzykami: *Niech żyje Król!* Ostatnie depesze z dnia 6go donoszą, że nieszczęśliwe to powstanie zupełnie już usmierzone. Kilka iednak legionow departamentowych i ieden regiment iazdy 400 ludzi liczący, wysłane są do tego departamentu, dla zapewnienia należytego ukarania buntowników i dla osadzenia miejsc tych, gdzie powstanie wybuchnęło. Zaden żołnierz z legionu *Izery*, nie należał do tego buntu. Zlemyślący rozgłosili, że w *Tuluzy* i innych okolicach wybuchnęły także rozruchy. Wiadomość ta iednak nie potwierdziła się. Część legionu departamentu *Herault* i iedna kompania dragonów departamentu *Sekwany* składały część woysk, które na buntowników uderzyły. W czasie bitwy, spokoyność w *Grenoble* nie była zaburzona. Mieszkańcy przedmieść nie należeli także do rozruchów. Na rozkaz Jenerała *Donadieu* wieczorem wszystkie domy w *Grenoble* oświecone były. Wiadomość o krwawey rozprawie pod *Grenoble* otrzymano tu nayprzód przez depesze telegraficzne z *Lyonu*. Buntownicy wydali pismo okolne, przez które wzywali wszystkich wojskowych, na połowie żołdu będących, iżby się w okolicy *Grenoble* zbierali. Goniec, wysłany od Hrabiego *Montlivant* do *Lyonu*, był przez nich zatrzymany. Gdy woyska w małych oddziałach wieczorem z *Grenoble* wyszły, buntownicy natychmiast do nich ognia dali. Straże powstańców miały ogień po wzgórzach. Woyska królewskie nie dawały pardonu. Główna bitwa była pod *Ebin*. Przez całą noc scigano buntowników. Porucznik żandarmów na połowie żołdu, imieniem, *Jonini*, znajdował się między nimi, przed wieczorem tegoż dnia udał się z *Grenoble* do buntowników. Inni oficerowie na połowie żołdu, którzy się w *Grenoble* znajdowali, działali spólnie z Jenerałem *Donadieu*.

Marszałek obozowy, Hrabia *Rochechouart*, dowódzca placu w *Paryżu* ogłosił, że gdy teraz tylu Jenerałów i oficerów za urlopami do *Paryża* przybywa, mają natychmiast pasporty swoje i urlopy okazać, pod karą odpowiedzi podług surowości prawa.

Jeden z wyroków królewskich zawiera co następuje: „Z powodu doniesienia urzędowego, które nam uczynione zostało, że od 3 miesięcy utworzyło się w *Amiens* towarzystwo tajemne, i że władze miejscowe tego nie wzbronily; oraz, że sam nawet prokurator nasz ieneralny był członkiem tego towarzystwa; że Prefekt, od samego początku utworzenia się towarzystwa tego będąc uwiadomionym, ministrowi nic o tém nie donosił, towarzystwo zaś to tajemnie upoważnił; takoz, że Półkownik, dowódzca legionu departamentowego, był iednym z naczelników i założycielów pomienionego towarzystwa; postanowiliśmy i stanowimy, co następuje: 1) *P. Morgan*, nasz ieneralny prokurator królewskiego trybunału w *Amiens*, *P. Seguiet*, Prefekt depart. *Somme*, są odwołani. 2) *P. Clouet* usuniony iest od służby.

Daley donosi tenże *Korrespondent hamburski*, z *Paryża* pod 10 maja. Rewolucyoniści, w nierozsądney nadziei, że stronnicy ich wielkie przedsięwzięcie w *Paryżu* do skutku przywiodą, podnieśli chorągiew buntu w *Grenoble* i jego okolicach. Zdaie się nie ulegać już żadney wątpliwości, że to byli ciż sami rewolucyoniści, którzy niedawno w *Tuluzy* wielki magazyn prochowy na powietrze wysadzili, dla odjęcia rojalistóm sposobów opierania się — Kupa oficerów na połowie żołdu będących obrała sobie za miejsce zebrania się okolicę *Grenoble*. Tameczny Dowódzca, Jenerał *Donadieu*, który się często już, przytomnością umysłu i roztropnem postępowaniem odznaczył, dowiedziawszy się o zamachu zlemyślących, którzy *Grenoble*, tak znane od czasów wyładowania *Bonapartego*, opanować chcieli, ile że w mieście znajduje się więcej 500 dział, uszykował pod miastem, bez najmniejszego rozgłaszania rzeczy, 7 do 800 ludzi wiernych żołnierzy, i ukrytą bateriją 12 dział wystawić kazał. Gdy potrzebne przygotowanie uczynione już było, ukazało się nagle z przyległych gór 3 do 4000 ludzi, rozmaicie uzbroionych, którzy iak szaleni wrzeszczeli: *Niech żyje Cesarz!* Małe woysko Jenerała *Donadieu* uderzyło z natarczywością i w dobrym porządku. Buntownicy wiele ludzi strą-

cili. Zaczęli ustępować. W tém rozkazał Jenerał *Donadieu* cofać się własnemu woysku. Buntownicy przypisywali to bojaźni, postąpili z okrzykami radości przeciw woysku królewskiemu, które się ciągle cofało, i przybyli nakoniec, dokąd ich zwabić chciano, to jest pod ukrytą baterią. Ogień był straszliwy. Około 400 buntowników legło na bojowisku, albo ranionymi zostało. Strata ze strony woysk królewskich jest nic nieznacząca. Jednakże żałować przychodzi kilku walecznych z gwardyi narodowej, których gorliwość o utrzymanie porządku na plac bitwy wyprowadziła. Któżby nie życzył i nie spodziewał się, że smutna ta scena domowej wojny iedyną i ostatnią u nas będzie! Łaskawość ośmieliła stronników wielkich zbrodniarzy, i spodziewać się należy, że przeciw nim surowsze teraz ukaranie nastąpi. Uwięzienia trwają ciągle w *Paryżu*. wtey chwili wiele mówią o Xięciu *Caulaincourt* i Jenerale *Lafayette*. *Didier*, którego w *Grenoble* zatrzymano, był dawniej Adjutantem marszałka *Macdonalda*.

Mylnie donoszono, że Xiążę i Xiężna *Orleńskich* znajdowali się d. 2 maja na ślubie Xiężniczki *Wallis*. Xiężna nie może nawet wysiść z pokoju swego na przechadzkę, a tem mniej znajdować się na uroczystościach. — Hrabini *de Choiseul Gouffier* zeszła z tego świata, szczerze żałowana od rodziny i przyjaciół swoich — Z departamentu *Eure et Loire* mieliśmy tu prorokinią, imieniem *Victoire Carré*, która po prowincjach wielu łatwowiernych stronników znalazła. Wczora odprowadzoną została przez żandarmów do miejsca zamieszkania swego — Zawczora przedstawiony był Królowi *P. Lainé* i wykonał przysięgę jako minister spraw wewnętrznych — Marszałek *Massena* niebezpiecznie jest chory — D. 5 t. m. w *Lyonie* i wielu innych miastach uwolniono wszystkie osoby, które za małe długi uwięzione były — Jenerał *Drouot*, w młodości do stanu duchownego miał powołanie, a teraz ma wykonać to postanowienie, i wchodzi do seminarjum swojej prowincyi.

Dziennik rospraw nazywa zasady, na iakich się opierała obrona Jenerałów *Drouot* i *Cambonne*, fałszywemi, buntowniczymi, i do obłąkania publiczney opinii zupełnie usposobionemi; oba więc obrońcy tych Jenerałów zasłużyli, ażeby za to publicznie byli zgromionymi. — Uwięziono świeżo w *Paryżu* Hrabiego *Torreno*, szwagra Jenerała *Porlier*, Jenerałów *Espoz*, *Mina* i *O'connor*, obu należących do hiszpańskich liberalistów, i czterech do sześciu zbiegłych Officerów hiszpańskich. — Więść, iakoby Anglicy mieli zająć *Calais*, zapewne z tego poszła, że 11ty, 13ty i 15ty pułk konnicy angielskiej, udał się do *Calais*, ażeby tamże wsiąść na okręty. — Dnia 21. kwietnia podłożyli zle myślący w królewskim lesie *Bouconne* (w departamencie wyższej *Garony*) na czterech rozmaitych miejscach ogień, spustoszenie iednak nie było wielkie. Równie i w lesie królewskim *Lectoure* podłożony był ogień, który około 40 morgów lasu pożarł. — Według wiadomości z *Dijonu* przybyli tamże Jenerał *Veaux*, tudzież *PP. Royer*, *Lejeas* starszy i *Hernoux*, którzy dotąd w zamku obronnym w *Besanson* więzionymi byli. Zaprowadzono ich do więzienia będącego w *Dijon*. — Rozporządzenie Królewskie z d. 3 maja, powiększa liczbę kommandorów orderu świętego *Ludwika* z 80 tymczasem na 120, i mianuje wielu kawalerów wielkiego *Krzyża* i Kommandorów. Między pierwszymi znajduj się Marszałkowie *Macdonald* i *Gouvion Saint-Cyr*; między ostatnimi Marszałkowie i Xiążęta *Belluno* i *Raguzy*. Jenerał-Porucznik *Ernouf* wyniesionym został na *Barona*.

ANGLIA.

Korrespondent hamburski zawiera z *Londonu* pod 10 maja: „Mówią, że Lord *Whitwort* z *Irlandyi* powraca. Lord *Talbot* ma być mianowany Namiestnikiem na jego miejsce — Kupcy tuteysi postanowili, sporządzić kolumnę srebrną, 6 stóp wysoką, na której wypisane będą wszystkie zwycięstwa Xięcia *Wellingtona*, a pomnik ten postawiony ma być w mieszka-

niu pomienionego bohatera — Z *Chin* przysłała do brzegów naszych flota z 14 okrętów złożona i bogaty przyniosła ładunek — Z *Napolezanami* korzystny dla nas pokój w grudniu roku zeszłego zawarty został — Sześć fregat z woyskami, które przed niejakim czasem z *Portsmouth* wyszły, do *Prowidencyi* mają być przeznaczone, gdzie *Negrowie* powstałi — Gazety nasze piszą, że *Talleyrand* powrócił do *Paryża* pod pozorem spotkania Pani *Talleyrand*, która z *Anglii* powróciła: rozumieją, że on wkrótce do ministerium powróconym być musi — *Malta*, a już nie *Gibraltar*, będzie miejscem składowym dla naszej floty na śródziemnym morzu — Noga, którą Lord *Uxbridge*, dowódca naczelny jazdy angielskiej i niderlandzkiej, w bitwie pod *Waterloo* stracił, pogrzebioną została w ogrodzie właściciela, w którego domu nogę tę amputowano. Na grobowcu posadzono płaczącą wierzbę — Pewna młoda dama wielkiego tonu oświadczyła niedawno: ponieważ teraz redukcye bardzo w modę weszły, więc i ona dwóch amantów odprawia, a dla ciężkości czasów na trzech tylko przestanie.

NIEMCY.

Piszą od brzegów *Menu* pod 11 maja: Cesarz *Jmć Austriacki* w podróży terazniejszy nieco był zachorował, ale zupełnie do zdrowia już powrócił. — Sławna śpiewaczka, Pani *Catalani* do *Frankfortu* jest spodziewana, gdzie ma dawać koncerta, a potem uda się do *Berlina* i *Wiednia*. — *État* woyska saskiego oznaczony został na 10,000 ludzi, 3 regimenta piechoty, a 3 jazdy. — Przez *Norymbergę* przechodziło znowu 9 wozów z pieniędzmi, z *Francyi* do *Wiednia* prowadzonymi. — Do *Teplitz* i *Karlsbadu* przeznaczono 3 bataliony i 2 szwadrony pięknego woyska, które pełnić tam będą służbę przez czas pobytu wysokich panujących osób. — W *Saxonii* także w tym roku zwołane być mają stany krajowe. — Na tegorocznym wiekonnym jarmarku w *Lipsku*, wszelkich nowych pism było 2523, które we 312 drukarniach drukowane były. Najwięcej drukowano dzieł muzycznych i wyszło ich 570. Elementarzy i książek dla dzieci wyszło 110; kazań i dzieł religijnych 120; romansów 88; dzieł teatralnych 57.

Najjaśniejszy Cesarz *Jegomość Austriacki* wyrokiem gabinetowym z *Belluno* z dnia 20 kwietnia, raczył najłaskawiej Margrabiego *d'Ischia* (sławnego snyderza *Kanowa*) krzyżem C. K. orderu *Leopolda* ozdobić.

TURCYA.

Według doniesień z *Konstantynopola* z dnia 10go p. m., otrzymano tamże wiadomość o wybuchnieniu nowych rozruchów w *Bulgaryi* i niektórych okolicach *Rumelii*. Najbliższym tego powodem miały być rozmaite przeciw osławionemu *Ghiaur Hassan*, *Ayanowi Rasgradu*, o popełnione gwałty i uciemnienia mieszkańców zanesione skargi, i z powodu onychże do *Baszy* w *Szumna* wydany rozkaz dostania zuchwałego owego *Ayana* żywcem lub umarłego. *Hassan Aga* liczącymi do boju otoczony stronnikami przygotował się, jak mówią, do odporu, i usiłuje wzmocnić się wezwaniem do pomocy *Cara Feysi*, sławnym aż nadto z dawniejszego rozbóystwa, dla uniknienia ile możności okropnego losu. *Porta* jednakowoż pochlebia sobie przytłumienie w krótce tych niespokojności i nienadwerżone utrzymaniem bezpieczeństwa na gościńcu komunikacyjnym między *Konstantynopolem* i *Ruszcukiem*. Podług najnowszych wieści z *Bukarestu*, *Ghiaur Hassan* ze wszech stron mocno ściśniony, umknął z małą liczbą swoich i poruczył się opiece *Ayana* w *Berkodsza*, który go jednak jako wierny *Sułtana* swego poddany zgładzić rozkazał, i głowę jego do *Konstantynopola* odesłał; przez co więc niepokoje w *Bulgaryi* i *Rumelii* zupełnie stłumionemi się być zdają.

WŁOCHY.

Gazety francuzkie donoszą z *Rzymu* pod d. 17 kwietnia, że odmiana trybunałów inkwizycyjnych przy-

śpiesza się z największą czynnością, i ma się do wszystkich krajów rozciągać, w których też inkwizycya istnieje. W brewach wydanych od Jego Świątobliwości do Kongregacyi, która się tą pracą ze zlecenia Papieża zatrudnia, wyrażono między innymi następująco: „Pamiętajcie, że środek najsukuteczniejszy nadania religii we wszystkich Państwach, powagi w tém się zawiera, ażeby ją ludziom dla tego jako boską wystawiać, że się ich staje pocieszycielką i dobrodziejką. Przepis naszego boskiego mistrza: Kochajcie się wszyscy, powinien się powszechném stać prawem. Każda procedura w rzeczach religijnych podległa jest formom procedur cywilnych i kryminalnych. Samo oskarżenie, udania i szpiegowania w rzeczach wiary, nie mogą przeciw nikomu sądowego postępowania stanowić; to powinno się na istotnych gruntować czynach. Surowe jest zakazaniem na fundamencie samém tylko pogłoski inkwizytoryjalną przyjmować skargę. Ludzie, którzy już sami potępieni, albo spółwinowaycami są oskarżonego, albo hańbiącą wytrzymali karę, nie mogą być jako świadkowie słuchani. Przeciwnie powinien być przyjęty każdy mąż prawy, jakiegokolwiek bądź jest wyznania, gdy go oskarżony za świadka żąda. Krewni i słudzy oskarżonego nie mogą być nigdy świadkami, ani na jego stronę; ani przeciw niemu. Sądowe postępowanie jest publiczném, i nigdy to, co świadek z samém tylko wie powieści, za dowód uchodzić nie może. „Do téj dobroczynnej odmiany, z której dla ludzkości istotna wypływa przysługa, miał się najwięcej Kardynał Fontana przyczynić. Skoro nowa księga praw ukończoną zostanie, ma być po wszystkich dworach rozestana.

A F R Y K A

Gazeta Florencka z dnia 27 kwietnia zawiera następującą, do Posła W. Brytanii we Florencyi Lorda Burghers, przesłaną notę urzędową: Oświadczenie Jego Wysokości *Mahmuda Baszy*, Beja miasta *Tunis* mocno obwarowanego i będącego siedzibą szczęśliwości, podpisane i zawarte z bardzo czci godnym *Baronem Edwardem Exmouth*, kawalerem W. Krzyża orderu wojennego, łaźniennego, królewskim *Admiralem W. Brytanii*, bandery niebieskiej i naczelnikiem eskadry Króla Jmci angielskiego na morzu śródziemnym. Zważywszy wielką usilność, jaką Jego Królewiczowska Mpsc Xiążę Rejent *angielski* w położeniu końca niewoli chrześcian okazuje, oświadcza jego wysokość *Bey w Tunis*, w dowód swojego prawdziwego życzenia względem trwających przyjacielskich między sobą i *W. Brytanią* stosunków, i na znak swojego zamiłowania pokoju i wysokiego poważania dla Mocarstw Europejskich, z którymi razem trwały pokoy zawrzeć sobie życzy, że w przypadku przyszłej jakiej wojny, (czego Boże uchowaj) z któremkolwiek bądź z tychże Mocarstw, żaden ieniec nie stanie się niewolnikiem, ale ze wszelką ludzkością i jako braniec wojenny, aż do swojej wymiany podług zwyczajnego w podobnych przypadkach w Europie postępowania utrzymywany, i wszyscy ienci wojenni, po ustaniu kroków nieprzyjacielskich do swojej oyczyzny bez okupu odesłani zostaną.

Ta umowa podpisana i wydana w podwójnej kopii w pałacu *del Barða* pod *Tunis*, w obecności Wszechmocnego Boga, dnia 17 kwietnia 1816 roku *Chrystusa*, albo d. 19 Xięzycy *Jumed - Anel* w roku 1231 *Hegiry*.

(pieczęć Beja)

(podpis *Admirala Exmouth*.)

(Dokończenie traktatu między Stanami Amerykańskimi, a *Dejem Algieru*, Ob. Nr 40 i 4t gaz. Kur. Lit.)

18) Jeżeli przez okręt państw barbaryy-

skich, albo innego mocarstwa, zostającego w wojnie ze Zjednoczonymi Stanami Amerykańskimi, będzie wzięty okręt amerykański i zostanie odesłany do portu państwa algierskiego, nie będzie wolno temu okrętowi wyprzedawać, ale natychmiast wynieść z portu obowiązany. Amerykańskie zaś okręty wojenne, ze wszystkimi wziętymi przez nie zaborami, mają prawo zawijać do portów algierskich dla odpoczynku i opatrzenia się w potrzebne dla siebie rzeczy, mogą też przedawać swe zabory, za opłatą jednak cła tylko zwyczajnego.

19) Spory obywateli Zjednoczonych Stanów Amerykańskich pomiędzy sobą rozstrzygać Konsul, który, za uczynioną odezwą, otrzymuje pomoc od rządu algierskiego. Spory między obywatelami Zjednoczonych Stanów amerykańskich, a poddanymi innych mocarstw rozstrzygać się przez ich konsulów; między nimi zaś i poddanymi algierskimi przez samego *Deja* osobiście.

20. Jeżeli obywatel Zjednoczonych Stanów Amerykańskich, zabije, rani, albo uderzy poddanego algierskiego, lub przeciwnie, poddany algierski zabije, rani, albo uderzy, obywatela Zjednoczonych Stanów amerykańskich, oddany będzie pod sąd praw tego kraju, w którym występek ten popełni, ale w obecności swojego konsula. Kara dla *Amerikanina* nie może być surowszą od kary na *Turka* w podobnym zdarzeniu. Jeżeliby zostający pod sądem ucieczką się ratował, Konsul za niego nie odpowiada.

21. Konsul Zjednoczonych Stanów Amerykańskich nie płaci cła od towarów i rzeczy, na własną swoją potrzebę sprowadzanych.

22. Na przypadek śmierci poddanego Zjednoczonych Stanów Amerykańskich w państwach algierskich, *Dey* i poddani jego nie mają prawa do pozostałych po nim własności, która należy do rozrządzenia Konsula. W miejscach, gdzie nie ma Konsula, własność taka oddaje się na ręce człowieka, godnego ufności, dopóki się nie znajdą prawni następcy. *Dey* i poddani jego nie mogą przeszkadzać wykonaniu tych rozrządzeń.

WIADOMOSCI RÓZMAITE

(Z gaz. ryzk. *Zusch.*) *Carbonari* burzą znówu spokoyność w *Kalabrii*; posłano przeciw nim wojsko. — Podług wiadomości z *Curasao* pod 3 lutego, uderzenie wojsk król. hiszpańskich na (będącą w rękach powstańców) wyspę *ś. Matgorzaty* źle się powiodło. *Jenerał Surana*, dowódzca powstańców w *Venezuela*, który liczną ma jazdę, miał także opanować miasto *Varinas*. — Podług gazet szwajcarskich wszyscy podróżni, jadący przez *Bazyleę* do *Paryża*, muszą najprzód udać się do *Kolmaru*, dla zawidzenia tam pasportów przez *Prefekta*. Potém idą prosto na *Belfort*, ztąd podróżują bez przeszkody i ostrzeżenia aż do *Vesoulu*; ale tam zatrzymują ich i odsyłają napowrót do *Kolmaru*.

Jenerał Kościuszkę, który ciągle w *Solothurn* bawi, odwiedził niedawno *Pestalozzi*. Obadwaj poznali się i powzięli dla siebie szacunek w *Paryżu* w r. 1803.

Liczba przybytych okrętów do *Rygi* 145, a wyszłych na morze 15.

Kurs wileński na assygnaty: rubel srebrny rub. 4 kop. 7; dukat rub. 11 kop. 93; imperyal rub. 40.

WILNO DNIA 24 MAJA 1816 ROKU.

OGŁOSZENIA.

1. Od Polney Intendentskiej Administracji pierwszej Armii.

Stosownie do najwyższej konfirmowanego w dniu 23 przeszłego marca urzędzenia, względem utrzymania woysk pierwszej armii i wszystkich batalionów garnizowych wewnętrznej straży i różnych innych oddziałów woyskowych, które się znajdują w okręgu rozłożonych też pierwszej armii, przechodzi od 1go września roku terażniejszego na staranie Naczelnie Dowodzącego Armiją; a na skutek przedsięwziętych na osnowie tego urzędzenia środków około opatrzenia żywności, naznaczone są przez Naczelnie Dowodzącego armiją, licytacje na dostarczenie potrzebnej ilości żywności stosownie do liczby woysk na przeciąg czasu od 1go septembra do 1go stycznia 1817 roku, w Izbach skarbowych tychże gubernii, w których woyska są rozłożone, a mianowicie: w Mohilewskiej, Witebskiej, Mińskiej, Wileńskiej, Grodzieńskiej, Obwodzie Białostockim, Kurlandzkiej, Infantskiej, Pskowskiej, Smoleńskiej, Kałuzkiej, Orłowskiej, Kurskiej, Słobodzko-Ukraińskiej, Czernihowskiej, Połtawskiej Ekatarynosławskiej, Chersonskiej, Kijowskiej, Wołyńskiej i Podolskiej. Terminy licytacji we wszystkich Izbach Skarbowych naznaczają się w jednym czasie: pierwszy 4 Julii, drugi d. 8, a trzeci d. 12 tegoż miesiąca, i nadto dla ostatecznego przetargu dni 3, to jest 13, 14 i 15 Julii. Na takowe terminy przez niniejsze ogłoszenie wzywają się na licytacje do Izb Skarbowych życzący podjąć się dostarczenia z pewnymi i dostatecznymi ewikcyami. Ilość i gatunek potrzebnego dostarczenia do każdego punktu, z którego woyska otrzymywać mają żywność i szczegółowe warunki, na których dostarczenie ma się wykonywać, wraz z niniejszym ogłoszeniem rozesłane będą do Izb skarbowych i w nich otwarte dla chcących widzieć, w każdym czasie. Poprzedniczo zaś polowa administracja Intendentska obwieszcza, iż podejmującym się zostawiono będzie do woli, przyjąć dostarczenie w wielkich massach, ile na wszystkie woyska w całej gubernii potrzeba, lub cząstkowie do kilku albo do jednego tylko lub dwóch punktów, podług ewikcyi licytujących; że opłata pieniędzy uskuteczniać się będzie punktualnie w terminach podług umowy bez najmniejszego zatrzymania i zwłoki; że w przyjmowaniu dostarczających się żywności przestrzegana będzie najściślejsza sprawiedliwość, ani będą odtąd miały miejsca żadne trudności lub jakiegokolwiek bądź nadużycia; i nakoniec, że podług Najwyższej woli Cesarza Jegomości od zgromadzeń Szlacheckich w zdarzeniu oświadczenia przyjęcia na siebie dostarczenia żywności, choćby na powszechnym prawie o podradach, ale w imieniu szlachty całej Gubernii lub powiatu z dostatecznym tylko na to pełnomocnictwem, nie mają się wymagać oddzielne ewikcyje, lecz pewność dostarczenia opierać się będzie na samej ufności należnej temu zgromadzeniu i jego majątkom. Dodaje się także dla powszechnej wiadomości podejmujących się, iż kto nie stanie ani na terminy naznaczone dla licytacji, ani w przeciągu trzech dni na przetargi wyznaczonych, ten utraci prawo do podjęcia się dostarczeń, chociażby oświadczone przez niego ceny niższe były od ostatnich na licytacji postanowionych. Autentyk podpisał Polowy Jenerał Prowiant-Meister Abakumow.

Z autentykiem zgodno: Sekretarz Dmitrewski.

i. Sąd Dzielczo Graniczny Taxatorsko Exdywizorski za remissą Sądu Głównego Departamentu gubernii Mińskiej, w dobrach swoich Łatolicznych JWW. Jana Podkom. Połockiego i Franciszka Prezydenta Sądów Głównego Departamentu Gubernii Witebskiej Bielikowiczów exystujących; z pierwozjazdowego Odkładu w roku terażniejszym 1816 maja 10 dnia w komplecie zebrawszy się, ponieważ pomiar gruntów i komportacja dokumentów, znalazł nieuzupełnione na uskuteczenie więc tych obu przedmiotów, użyczając czasu do dnia 15 Aug. tegoż 1816 roku, ażeby strony przygrauiczające na dzień 2 Junii przy Aktach Ziem. własnego Ptu komportacją dokumentów pierwszo zjazdowym wyrokiem decydowaną uskuteczniali, a JPP. Komornicy pomiary ukończyli mapy z oprowadzeniem Daktyw i Reduktów oraz Summaryusze Jeometrycznie wygotowali, i na Sądzie złożyli; strony zaś ze wszelką gotowością w oznaczonym terminie do rozprawy ostatecznej i bez odkładowej przystąpiły, pod Rygorem prawa ostrzegłszy, tę Awizacją przez gazetę po raz trzeci podaje.

Ignacy Chomski Podśęd. Ziem. Ptu Wiley. Exdywizor Prezydujący. Kazimierz Piotuch Exdywizor. Józef Korsak Pisarz Ziem. Ptu Lepellgo Exdywizor.

i. Za Dekretem Remissynym Sądu Głównego Wileńskiego 2go Departamentu między Successorami zesłego Rzeczyckiego Stanisława Wołowicza a wszystkimi Kredytorami i pretensorami w roku idącym dnia 23 february ferowanym, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, dla domierzenia z funduszu Debitora Podkomorzego Wołowicza Jego Kredytorom satysfakcyi naznaczony, w dniu 15 maja tegoż 1816 roku do Dóbr Elizabelina w powiecie Wileńskim położonych, zjechawszy, w porządku wypełnienia poruczonych sobie Remissą prawideł; inwentaryją wszelkiego majątku, wymiar Dóbr, tudzież komportacją do sprawy i wzajemnego objaśnienia potrzebnych tranzaktów; tak przez Kredytorów jako i Debitorów do kancelaryi Sądu Ziemskiego Wileńskiego na dzień pierwszy Julii roku idącego z persystencyą cztero-niedzielną naznaczył, dalsze oraz do zrezelwowania w pierwszym terminie właściwe ułatwiwszy kwestye, zjazd powtórny do tychże Dóbr Elizabelina na dzień dwódziesty Oktobra tegoż roku odłożył; w którym czasie i miejscu ażeby wszyscy kredytorowie i Debitorowie zesłego Stanisława Wołowicza Podkomorzego Rzeczyckiego, sami lub przez prawnie umocowanych Plenipotentów z dowodami stawali, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski uprzedza, z tym ostrzeżeniem, że jak tenże Sąd podług praw i Remissy Sądu Głównego do ukończenia bez przewłoki poruczonego sobie dzieła, nie uważając na niestanność lub odeyscie której strony, jest obowiązany i to w czasie dopełni, tak niestawających w teyże Exdywizyi Kredytorów, pretensye upadkowi przez Amisją ulegać będą, na Debitorach zaś poszukiwane summowne należności pod ich nioustanność wskazane i w tych satysfakcyje należnym porządkiem zadeterminowane zostaną. — Dat roku 1816 Mca Maja 17 dnia.

Jerzy Soroka Ziemski powiatu Oszmiań. i Exdywizyi Prezydent.

Jan Billewicz Prezydent Grodzki Rosieński Exdywizor.

Wincenty Salmonowicz Grodzki Brasławski Pisarz Exdywizor.

1 Excerpt oświadczenia z Protokołu potoczne-
go Ziem. Pttu Wileń. w dacie niżej wyrażającej się
zapisanego et eorundem pod pieczęcią Ziem. Pttu
Wileń. jest wydan, Roku tysiąc osmset szesnastego,
Mca maja dwudziestego drugiego dnia.

Przed Aktami Ziem. Pttu Wileń. stawiając oświadczenie wpisać do Protokołu podał w następnej treści pisane: Niżej piszący się podaję do wiadomości, iż co Dekretem Exdywizorskim w Roku tysiąc siedmset dziewięćdziesiąt dziewiątym, Februarii czternastego dnia Scholastyce z Towiańskich Boguszowej Łowczyney Pttu Mozyr. za dziesięć tysięcy czterysta zł. pol. został przysądzonym Dom w mieście Wilnie na Tatarskiej Ulicy, idąc do S. Jerzego pod Nm osmset trzydziestym dziewiątym, za iakowym Dekretem pretensya oparta na tym domie w zupełności przezemnie jest zabonifikowaną, którego moc i skutki na mnie są zrzeszonemi i przełanemi, a mając w części zostawione u siebie niedopłacone quantum, uwiadamiam Publiczność, iezeliby się w przypadku znaleźli iacy Kredytorowie wzmienionej Boguszowej, mają się udać do mnie. Do czego zakres czasu do S. Michała naydaley, to jest, dwudziestego dziewiątego Septembra przeznaczam. U tego oświadczenia podpis w Protokule następny: Józef Snarski — Zgodność z Protokulem poświadczają Józef Naborowski Regent.

1 Wiadomość o zbiegłych ludziach poddanych i skaskowych z majątku Rzeszy w Pcie Wileńskim w Parafii Werkowskiej położonego — Dominik Skaldzaki kucharz, Antoni Sawicki, Maciey Jeleński gospodarz, Janko Rynkiewicz, Janko Grygałowicz, Michał Alexandra syn Kowalczyk, Wincenty Stankiewicz, Dominik Zukowski, Jan Słonionek gospodarz, Jakubowa Sawicka z synem Antonim, o których przystawienie dziedzic nayuniżeney uprasza.

Kazimierz Hornowski b. Podkom. Wileń.

1 Wiadomość o ludziach poddanych i Skaskowych zbiegłych z majątku Poniewieża w Pcie Wileńskim w Parafii Kukuciskiej położonego, Jerzy Kronicki z żoną, Kazimierz Masiulis czyli Kumpicki, Gabryel Kumpicki von Masiulis syn Jana brat jego Stanisław, oyciec ich Jan Kumpiulis, Adam Walis, Andrzej Charyton v. Sarewicz gospodarz, później żona jego Maryanna z synem Adamem zbiegła ze dworu, Jerzy Walis syn Symona, Maciey Walis, brat Adama. O których przystawienie Aktor nayuniżeney uprasza.

Kazimierz Hornowski b. Podkom. Wileń.

1 Excerpt oświadczenie z Protokołu potoczne-
go Ziem. Pttu Wileń. w dacie niżej wyrażającej się
zapisanego, i tegoż czasu podpieczęcią Ziem.
tegoż Pttu jest wydan, roku tysiąc osmset szesna-
stego, Mca maja dwudziestego trzeciego dnia.

Oświadczenie imieniem WWJPP. Maryanny Łaskowskiej Kapit. Anny Gieysztorowej Regen. Ziem. Kowień. Johanny Iliniewiczowej Sędz. Prenskiej, JWW. Tadeusza i Heleny Mikuliczów Sędziów b. Sądu Głgo Lit. Wileń. oraz dalszego rodzeństwa zeszłego z tego świata Stefana Gąseckiego Stoln. czyni się z następnych pobudek — Po zeszłym z tego świata Stol. Stefanie Gąseckim, gdy nic więcej prócz szczupłej ruchomości nie pozostało, Pretensorowie jego wespół z świadkami, całą tę onego własność, w roku tysiąc osmset dwónastym Febr. dwudziestego siódmego dnia z Regestrowawszy, do zebrania się dalszych jego wierzycieli zostawili. Nastąpiła później wojna, w czasie której, pomieniona ruchomość przez wojenny rabunek w znacznej części uszczupliła się. Kiedy pretensorowie zeszłego Stefana Gąseckiego niechcą z sobą skomunikować się, aby wszyscy razem ie-

dnoczasowie porządkiem zwyczajnym, w proporcją regulowanych przez siebie do niego pretensyów, satysfakcją z jego pozostawionej ruchomości odebrali, i ułatwienie tego niewiadomo z iakich widoków odkładają — Oświadczaający się znajdują za obowiązek zawiadomić wszystkich interessowanych, że wszelką po zeszłym z tego świata Stefanie Gąseckim Stol. ruchomość, iako iedyną jego własność, rejestrem przez pretensorów i świadków w tysiąc osmset dwónastym roku Febr. dwudziestego siódmego wyspecyfikowaną (cokolwiek od rabunku w czasie wojny w tysiąc osmset dwónastym roku zdarzonej ocaliło się) oddają na taxę Exdywizyą dla rozdzielenia pomiędzy wierzycieli zeszłego Stefana Gąseckiego w proporcją ich pretensyów — Ze zaś oświadczaający się nic po zeszłym z tego świata Stefanie Gąseckim w Sukcessyi nie osiągnęli, nie uważając siebie bydyż przeto oświadczaający się obowiązany do wyprowadzenia Exdywizy, wypełnienie tego pretensorom zeszłego Stefana Gąseckiego wedle ich upodobania zostawiają, i na koniec ponieważ żadnych dalszych funduszów zeszłego Stefana Gąseckiego nie mają, i o tém nietylko wierzyciele jego są aż nadto przekonani, ale nawet i przez terazniejsze ostrzeżenie zawiadamiają się, a zatem gdyby w pretensyi do zeszłego Stefana Gąseckiego regulowanej naprózno oświadczaających się i dalszego rodzeństwa nie pozywali, a satysfakcyi dla siebie z pozostałości po Stefanie Gąseckim, przez wyprowadzenie taxy Exdywizy szukali, zapowiadając uprzedzają, że kiedy pomimo takowe uwiadomienie, będą powoływani, w takim zdarzeniu o wydatki prawne dopomną się — Co, ażeby każdego interessowanego doszło wiadomości, niniejsz oświadczenie do Akt publicznych Ziem. Pttu Wileńsk. zapisując, one w Gazecie Kuryera Lit. zamieszczyć postanawiają. U tego oświadczenia podpis w Protokule takowy, z mocy poruczenia podpisuję, Regent Gran. Stanisław Bieliński.

Zgodność z Protokulem świadczą, Józef Naborowski Regent Ziem. Wileńsk.

1 Dekretem Exdywizorskim w Bijuciszkach zapadłym dla mnie letniego i dalszych braci moich nieletnich Sukcessorów zeszłego JW. Józefa Walentynowicza b. v. Marsz. Pttu Wileń. stryia naszego zostali sądzeni ludzie, z tych wkrótce po ogłoszonym wymienionym wyroku zbiegli następni, Antoni Bolezański kucharz z żoną i potomstwem, Antoni Malawka, Piotr Kuguszkis kuchcik, Antoni Mikołajun przezywający się Michałowskim lokay, Józef Jankowski lokay, oraz Jan Bokszański furman z żoną i potomstwem, Adam Brodowski ogrodnik, Michał Widwick ogrodnik z żoną, synami Ignacym i Justynem, Mateusz Szenbas z żoną i synem Ignacym, Adamowicz, i Ludwik muzykant — Jakowi żeby nie zostali wciągnięci w skaskę, gdzie mimo tyle srogich zakazów Zwierzchności znajdują schronienie, ostrzegam w imieniu swoim i braci moich nieletnich.
Kazimierz Walentynowicz.

1 Niżej podpisany podaję do wiadomości, iż ludzie poddani inwentarzami i Skazkami zięci ze wsi Mazan alias Olont w Pcie Upitskim w Parafii Poniewiezkiej położonej od majątności Białozorowa nabytej, do majątku niżej podpisanego Kidziszek należnej samowolnie zbiegli, mianowicie Bątromiey Szlikas przed rokiem 1801, Symon Ruzas, około roku 1810, Jan Szlikas przed dwoma laty, niewiadomo gdzie się oni ukrywają, aby takowi ludzie, w terazniejszej Rewizyi najsćisley examiniowani byli i do miejsca zkąd wyszli odesłanemi zostali upraszam, i takowe uwiadomienie do trzykrotnej Kuryera Litewskiego awizacyi podaję, iako Dziedzic własną podpisuję ręką.

Piotr Chodorowski Rott. Pttu Grodz.

1. Roku tysiąc osmset szesnastego maja osmna-
stego dnia, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, na roz-
dział majątku Antoniego Ludwika Marcentego b. Pre-
zyd. Magistr. Mińsk. między jego Kredytorów i
Pretensorów Dekretem remmissyynym Magistratu
Mińsk. w roku terażniejszym, miesiąca lutego dnia
czternastego ferowanym, przeznaczony: Zebra-
szy się w miejscu i terminie przez Dekret powyż-
szy ukazanemi, po załatwieniu Akcessoryynych spo-
rów i oddaniu majątku odpowiedzi uległego w ad-
ministracya: Komportacya, tak debitorowi, iako
też Kredytorom i pretensorom jego sub nullitate Do-
cumentorum do dnia trzydziestego Junii terażniew-
szego roku, w kancelaryi Magistratu Mińsk. złożyć
nakaz, termin na powtórny zjazd, dzień pierwszy
Września bieżącego roku przeznaczył, i w tym
wszystkim Kredytorom i pretensorom z dostatecz-
nymi dowodami, oraz rewersami kancelaryi magi-
stratu odopelnionej Komportacyi stawać do spra-
wy, pod utratą swych należności, zalecił. Iż-
by więc Kredytorowie i pretensorowie o takowym
postanowieniu zawiadomieni byli dla trzykrotnej
Awizacyi do Gazety Kuryera Lit. komunikuje.
U tego postanowienia podpisy Urzędników nastę-
pne, Antoni Okulicz P. P. Z. Mińsk. Exdyw. Jo-
zef Baszyński P. P. M. M. Exdyw. Abraham Salo-
monow Bur. Exd. Adam Makarowicz Pisarz Mag.
Regent Exdyw. — Zgodził z Protokołem Dekre-
towym Adam Makarowicz Reg. Exd.

1. Sąd Taxatorsko Exdywizorski do Dóbr Win-
cza w Pcie Kobryńskim Gubernii Litewsko-Grodzień-
skiej położonych, na skutek Dekretu Remmissy-
nego Sądu Ziem. Pttu Kobr. w roku terażniejszym
dnia 17 miesiąca Februaryi zapadłego w komplecie
zebrany, uskuteczniwszy właściwe pierwszemu zja-
zdowi czynności Dekretem swoim przeznaczył nad
dobrami Winczem i Folwarkiem Adamowem z przy-
należnościami Administracya, Komorniczy wymiar,
uznał Akta z possessow Tradycyney, zastawney
i arendowney należne, oraz Komportacya Doku-
mentów wyswiecających ruchomy i nieruchomy ma-
jątek na W. Benedyckie Orzeszce b. Prezydencie
Grodzkim Kobryńskim oddającym pomienione Dobra
na satysfakcyą wierzycieli swoich i Ojca swego ze-
szłego Adama Orzeszki Podkom. Kobryń. iak nie-
mniey na wszystkich Kredytorach, Pretensorach
stawiających i niestawiających w terminie dnia 1go
Mca Junii tego Roku do Kancellaryi Ziem. Pttu
Kobryń. determinował, a w ostatku zjazd powtór-
ny ostateczny swojego sądownictwa w dniu 10 Ju-
lii niniejszego Roku zakresił — Ażeby więc inte-
ressowane osoby mające pretensye summowne do
pomienionych WW. Orzeszków nie wymawiali się
niewiadościami, i w powyższym terminie z dowo-
dami stawili się sub ammissione przez Awizacya do
Gazet krajowych przesyłającą się dla trzykrotnego
ogłoszenia Sąd Exdywizorski zawiadamia. Dat. w
Winczu 1816 Roku miesiąca maja 1go dnia — Ga-
bryel Siostrzewilowski Exdyw. Prezydujący, Pa-
wel Szepielowski Sęd. Z. P. Kobryń. Exdywizor,
Michał Marchielewicz Pisarz Ziem. Pttu Kobryńsk.
Exdyw. Faustyn Witwicki Regent.

1. Nizey podpisany trefunkiem wyczytawszy
w dodatku drugim do Nru 38 Gazety Korrespon-
denta Warszawskiego, bajecne ogłoszenie pod Imie-
niem JPana Jana Pienkowskiego przywłaszczającego
sobie tytuł mniemaney sukcesyi po zesłym niegdy
Janie Kazimierzu na Woronney Czyżu Stolniku
Wileńskim Dóbr Woronney Trokinik i dalszych
Dziedzica, a które Dobra za nabyciem od prawych
Sukcessorów przez Sąd Główny Litewski i Rządzą-
cy Senat Dziedzicznie terażniejszemu Aktorowi ni-
zey podpisanemu utwierdzonym w nieodzownym
zostają władaniu i do których dopominku od dwóch

wieków miaunjący się Pienkowski w żadnym Litew-
skim Sądzie nie miał instancyi, ani znanym nie b.ł.
Zeby wszakże tak błędna opinija nie czyniła mnie-
manemu sukcesorowi daremnego wrażenia, i w pu-
bliczności choć słabey uwagi, tę wiadomość dla
ogłoszenia potrzykroć w gazecie Kuryera Litew-
skiego umieszcza. Dat. dnia 16go miesiąca maja
1816 roku.

Gaspar Czyż, Straż. Kor. Order. Kaw. Komandor.

1. Poddaje się do wiadomości, iż chcący nabyć
karytę i kocz nowe z Warszawy do Wilna sprowa-
dzone, może wejść w układ z nizey podpisanym,
każdego dnia od godziny ritey rano do pół do rzezy
po obiedzie, a wieczor od 5tey do 7mej przy kła-
sztorze XX, Bernardynów Wileńskich w bramie na
zgiu piętze po prawym ręku w zgich drzwiach
znajdującym się.

Michał Narkiewicz.

1. Zbiegli poddani z majątku Peykiszek w po-
wiece Brastawskim sytuwanego są ci: Antoni Si-
powicz, z familią, Wawrzyniec Sipowicz także z fa-
milią, Czazyńis oraz Anna i Lucyana Bidziowny,
Inwentarzami i skazkami w tęż majątność za-
mieszczeni ażeby czasu dopiero formującey się ska-
zki przez nikogo nie byli zapisywani nizey podpi-
sany jako Aktor uprasza.

Jan Książewicz Adw. Subs. Wileń.

3. Nro 230. Na mocy Dekretu Magistratu Wileńskiego
w Exdywizyi majątku JP. Wilhelma Rehfelda, Radnego Mia-
sta Wilna z Jego Kredytorami w dniu 11ym teraż bieżącego
miesiąca Maia zapadłego; nizey podpisany Urzędnik, be-
dę wyprzedawał z Publicznego Targu domy tęż z JP.
Rehfelda w Mieście Wilnie na Antokołu położone jako to:
1mo: Dóm pod Nrem 1,361 i 1,362 sytuwany, za-
wierający w sobie z drzewa zbudowane: Browar piwny
z kotłem, czopem, kilsztokiem i czterma kantnarami, oraz
udzielną Stancyą, Stodownią i susznią z czopem osobno,
Stancyą z Browarem gorzałczanym bez miedzi i dwoma Sta-
ienkami, Spichrz z Salką i Stancyą drewnianą z dwoma
pokoikami łącznie z Stanią i Stancyą murowaną, z Pla-
cem pod nimi będącym.

2do: Część Placu czyli Ogródek między Numerami
1,363 i 1,362 będący.

3tio: Pod Numerem 1,387 będący Dóm czyli dwie
Stancye z Lodownią, i dwoma Płwnicami murowanemi,
oraz Ogrodem fruktowym i warzywnym.

4to: Pod Nrem 1,363 Dom z Browarem gorzałczanym,
kotłem trąbnikiem i dwoma czopami, oraz z dwoma Sta-
ienkami który JP Piotr Felcober Obywatel Wileński w ro-
ku przeszłym 1,815 Aprila 6 dnia za ofiarowane rubli
srebrnych 340 był zaliczył; lecz tylko część dziesią-
tą zaliczył, a restuiących dziewięciu części ofiarowanej
summy w przeciągu dwóch tygodni, i do dziś dnia ani
sam nie oddał, ani Jego Sukcessorowie nie wnieśli.

Nadto, ruchomość na rejestrze opisana, podobnież
wyprzedaną będzie.

Zyczących przeto takowe Dworki, Browary, Ogro-
dy, Place, a niemniey i ruchomości nabywać — Co do
kupli dworków w naznaczących się terminach — Pier-
wszym dnia 26 terażniejszego miesiąca Maia — Drugi 1go
Junij, a ostatecznym dnia 5go tegoż miesiąca Junij. Na
miejscu położenia onych w każdym terminie po południu
od godziny zgiey do 8mej wzywam, i że największą
summę postępujący; pojedynczo, lub całkowiec Domy
wyz pomienione okupi; mocą Praw i Dekretu zabezpie-
czam — Ruchomość zaś wyprzedawać rozpoczną na Ratu-
szu Wileńskim dnia 12go miesiąca Junij od godziny 8mej
zrans.

Niemniey z poruczenia mi danego powyższym De-
kretem zawiadamiam: aby wszyscy Kredytorowie i Pre-
tensorowie jakiegokolwiek bądź stanu pretensya do ma-
jątku JP. Rehfelda mieć mogący, niechybnie w dniu 23
następnego miesiąca Junij, z dowodami, przed Sądem Ma-
gistratu Wileńskiego stawali, i pretensyow swoich dowo-
dzili. Inaczey bowiem, na wszystkich JP. Rehfelda Kre-
dytorów i Pretensorów do Sądu z dowodami w terminie
ostatecznie naznaczoneym, nieprzychodzących; wieczna a-
missya zapisana zostanie — Dat. dnia 13 miesiąca Maia
1816 roku. Onufry Orłowski Radny Miasta Wilna.

1. Z Majętności Plikiszek w Pcie Wileń. położ-
zoney zbiegli ludzie następni Piotr Abaka, Bartło-
miej, Adam, Mateusz, Symon i Benedykt Bienkie-
wiczowie — Bartłomiej Prokop, Jan Prokop — Mi-

chał Mikołajun — Mikołaj Sztura, Wawrzyniec Szwaluk — Antoni Abaka, Stanisław Mikołajun przezywający się Michałowskim z żoną i synami — Elżbieta Rokszańska — Mateusz Jasinkiewicz — Marcin Jasinkiewicz — Kazimierzowa Czarniawska — Jan Andrzej syn Bobszański, Alexander Stanisława syn Mikołajun — Jan Dominika syn Mikołajun — Jan Macieja syn Szwarabowicz — Jakub Stefański syn Mikołajun, Maciej Wincentego syn Baranowski, Mikołaj Ssanisława syn Mikołajun — Ci wszyscy w różnych datach opuściwszy siedziby niewiadomo gdzie się kryją. — Gdziekolwiek bądź się znaydują ażeby takowi do skazek nie byli wciągnięni jako inwentarzem podani i skazką zajęci najmocniej ostrzegam i obowiązuję.

Ignacy Walentynowicz Chorąży Ptu Wileń.

3. Rada Opiekuńcza Imperatorskiego Sanktpetersburskiego Domu wychowania przez niniejsze ogłasza, iż przedawać się w niey będzie majątek nieruchomy Tytularnego Sowietnika Jakuba Marcinkiewicza za nieuiszczenie się na terminie z zaciągnięney pożyczki: majątek ten, wieś Bobrowicze leży w Gubernii Mińskiej, Powiecie Pińskim, podług inwentarza przysłanego z Mińskiego Rządu Guberskiego ma dusz męzkich 137, z ich siemienistością, bydłem, ziemią i wszelkiemi przynależnościami; za ten majątek na licytacji odbywaney dnia 20 kwietnia dawano 7500 rubli, ale dla nieprzybywania na dwa terminy, naznaczają się dwie nowe licytacje na dniu 20 czerwca i 3 sierpnia terażniejszego 1816 roku, chcący takowy majątek nabydź i dać więcej nad summę wyżej położoną, zechcą przybywać do Sankt-Petersburga do Rady Opiekuńczej, w dniach wyżej pomienionych na godzinę 12stą, gdzie wczesnięj można widzieć inwentarz takowego majątku i warunki.

3. Excerpt Processu z Protokołu potocznego Grodzkiego Wileńskiego w dacie niżej wyrażający się zapisanego, i tegoż czasu pod pieczęcią tegoż sądu jest wydan.

Roku tysiąc ośmset szesnastego miesiąca maja dwonastego dnia.

Po odwołaniu Sądów Grodz. Powiatu Wileń, przed Aktami tegoż Ptu stawając osobicie Starozak. Leyba Mowszowicz Mintz Obywatel Wileń. Proces poniższy wpisać do protokołu podał, którego wyrazy takowe: Proces Imieniem kupca pierwszey Gildy Obywatela Nieświzkiego Leyzera Dylona Starozakna. Leyzera Michelowicza Sobola Kupca trzecięj Gildy Obyw. Grodzień, w rzeczy oto iż Obzał. Sobol dał za załującym kaucyą czyli parękę, dla wzięcia różnych podradów w roku tysiąc ośmset piętnastym na rok jeden do tysiąc ośmset szesnastego, z warunkiem gdyby po ukończeniu roku załł. takową parękę Obzał. zwrócił, a w pewnośc dotrzymania takowey umowy wziął od załł. Wexel na rubli srebr. dziesięć tysięcy pod datą tysiąc ośmset piętnastego roku jak świadczy dokument assekuracyyny w tymże roku Oktobra dziesiątego dnia wydany. Zał. Deltr. wszelkiemi usiłowaniami starał się takową kaucyą do terminu oznaczonego oswobodzić i oznaymił Obzałowany [by takową kaucyą nazad przyjął, a załującemu zwrócił wexel na rubli srebrnych dziesięć tysięcy wydany; Obzał. Sobol niewiedzieć z jakich powodów wexlu przez załłgo wydanego zwlekając czas od czasu dotąd nie oddaje, owszem jeszcze sam Obzał. wszedłszy z Proźbą do Kommissyi aby oddana onemu była jego kaucya, mimo wiedzy załł. Delatora, to w tenczas załłcy musiał weyść do

Kommissyi takż z Proźbą aby taż Kommissya nie wydała tey kaucyi pierwo aż zwrócony zostanie załłgo wexel, załłcy Delator będąc w obawie ażeby obzał. takowego wexlu nikomu nieprzelewał, lub na ony długów niezaciągał, albowiem na takowy żadney summy niepożyczał, jedynie tylko w pewnośc paręki był dany zawiadamiając kazdego, przed całą publicznością oświadcza. U tego processu podpis w Protukule taki. Jako proszony od Aktora podpisuję się: Leybel Mowszowicz Mintz.

Zgodno z Protokulem świadczyć:

Michał Jaczynic Regent Grodz. Wil.

3. Wiadomość o zbiegłych poddanych, z majątności Miednik w Pcie Wileńskim położony, do Dziedzictwa JW. Józefa Grabowskiego Marszałkowicza b. Trbłu Lit. — przynależney a mianowicie ze wsi Dworów, Syn Mikołaja Tomasz Hurzeza, ze wsi Pietryszek Syn Jerzego Stanisław Grablewski, ze wsi Rytowszczyzny — Wincenty Nałeynis, ze wsi Kurhan, Syn Jana Adam, Adam Pułjanski, z Miasteczka Miednik, Syn Jana Józef Zemło, Franciszek Syn Tomasza Chodkiewicz, Brat Jego Piotr, Woyciech Syn Antoniego Taukin, Jerzy Syn Marcina Deynowiec, Wincenty Syn Jakuba Zemło, Franciszek Syn Jana Huszcza, Józef Syn Bartłomieja Deynowiec Kowal, Bartłomiej Syn Macieja Stacewicz, Józef Jermalów, Franciszek Kudzewicz, Symon Michałowski. Wyż więc wyrażonych ludzi, iżby nikt nieutrzymywał i do podaiących się teraz skazek nie zapisywał, powodem wydanych w tym obiekcie Ukazów, lecz i owszem przez Policją, do właściwego miejsca dostawował, ostrzega się — Jako Plenipotent, podpisuję J. Ligeza Por. W. Pol.

3 Zbiegli z majątności Rezg w różnych datach: Ignacy Michała syn Gurski, Kazimierz Jakuba syn Adamowicz, Stefan Jerzego syn Walicki, Józef Dawida syn Grodzki, Tomasz Stanisława syn Gawczas Dziedziczny, Tomasz Jana syn Wasilewski, Woyciech Jakuba syn Gawczas Dziedziczny, Jan Adama syn Stankiewicz, Tomasz Antoniego syn Darszkiewicz, Mateusz Macieja syn Gawczas, Dziedziczny, Jerzy i Szymon Adama synowie Olechnowie, Adam Jakuba syn Zyźniewicz, Józef Zyźniewicz, Józef Abrama syn Raszyr, Michał Jurgaytes, Franciszek Jerzego syn Miciukiewicz, Jan i Stefan synowie Jakuba Gawczowie, Dziedziczni, Marcin i Stanisław synowie Jakuba Gawczowie Dziedziczni, Jakub Jerzego syn Kryszcianas. Dziedziczny, Jakub Gawczas dziedziczny. Jako Plenipotent podpisuję.

Michał Derbutt.

3. Jeźliby kto z dostatnich Obywateli żadał na rok przyszły 1817 postać syna za granicę na lat kilka, dla zwiedzenia krajów i nauczenia się czego pożytecznego, i jeźliby potrzebował dlań towarzysza oświeconego, który udowodni, że na zupełną ufność i powierzenie się zasługuje; tedy zechce udać się lub zgłosić przez pismo do Redakcyi Gazety Kuryera Litewskiego w Wilnie, gdzie powezmie dokładną wiadomość o osobie gotowey podjąc się takowego towarzystwa, podług warunków, na które umawiające się strony dobrowolnie zgodzić się mogą. Termin zgłoszenia od dnia dzisiejszego, 17 Maja do 1go Grudnia terażniejszego 1816 roku.

Puszkę bursztynową, na którą ciągniona była loterya dnia 19 t. m., wygrał bilet pod Numerem 19.